

Акуелне друштвено-економске, политичке и све друге прилике у којима се данас живи у Босни и Херцеговини искомпликоване су до крајњих граница. Куд год се осврнете, шта год погледате – било да је у питању власт, примена закона, запосленост, услови привређивања, положај пензионера, брига о омладини и армији незапослених, стандард становништва – све је у дисхармонији, у нереду који траје и истрајава, без видљивих назнака да је то пролазно стање и без јасних наговештаја да ће се прилике ускоро променити.

За већину становништва у БиХ, у оба њена ентитета, садашње животне прилике су изузетно тешке. Привреда, од које је раније добро живело стотине хиљада радника, која се већим делом заснивала на производним делатностима и индустријским капацитетима и била генератор свеукупног развоја земље, сада је у расулу. Некада моћне фабрике и производни капацитети у електропривреди, машиноградњи, дрвној, хемијској, прерађивачкој и другим индустријским гранама распродати су за мале паре и сведени на ситне услужне делатности. Небригом државе за те колективе који су били носиоци развоја и просперитета за читаве регије, који су својим производима освајали европска па и светска тржишта, армија запослених остала је преко ноћи без посла, преселивши се на бирое за запошљавање, са слабом надом да ће више икада доћи до сигурног посла, плата и стандарда којег су раније имали.

Уз економски пад земље садашњи тренутак Босне и Херцеговине карактерише такође дубока и свеобухватна политичка криза. Поделе и неспоразуми међу политичким странкама, које настоје да остваре доминацију на јавној сцени, појачане су након октобарских избора. Већ више од пола године два ентитета у БиХ не могу да успоставе заједничку државну власт. Ни законодавну (Парламентарна скупштина БиХ), ни извршну (Министарско веће БиХ), јер странке у бошњачко-хрватском ентитету не успевају да у главним политичким питањима нађу заједнички језик и изаберу своје представнике у републичка тела.

У Федерацији БиХ сучељена су два политичка блока: бошњачки, кога предводе СДП и СДА и хрватски са два ХДЗ, којима су хрватски гласачи у протеклим изборима поклонили највише поверења. Следећи изборну вољу бирача, тиме су ове победничке

странке стекле право да формирају власт у кантонима и Федерацији БиХ. И, уместо да према важећим законима и устаљеној пракси, победничке партије из ова два народа самостално бирају своје представнике у законодавна и извршна тела Федерације, то се овог пута није догодило. Велики неспоразуми, застоји и блокаде настали су неразумним одлукама челних људи СДП БиХ, који своју странку декларишу као мултиетничку (а она то у стварности није, јер промовише само бошњачке интересе), сматрајући да им такав политички статус даје право да у органе власти бирају делегате сва три народа из сопствене партије!

Тако би се десило исто што и при избору хрватског члана у Председништву БиХ Жељка Комшића, који је на ту функцију изабран гласовима Бошњака, али не и већинских Хрвата, чије би интересе требало да заступа. Јасно да победничке хрватске партије – ХДЗ БиХ и ХДЗ 1990, којима је поверење поклонило више од 80 одсто хрватских бирача, такав сценарио нису могле прихватити. Но, СДП БиХ, уз сагласност СДА и две минорне хрватске странке, потписнице заједничке платформе за формирање власти, на то се нису обазирали, већ су одлучили да и без два ХДЗ самостално формирају федералну власт. Тиме су изазвали незадовољство хрватског блока и политичку кризу у Федерацији БиХ.

У каснијем следу догађаја све је могло да се регулише на уставом прописани и законит начин, јер је Републичка изборна комисија поништила једнострано донесене одлуке о формирању Федералне скупштине и Владе. Али, све је својим налогом о привременој суспензији одлука Републичке изборне комисије још више искомпликовао високи представник Валентин Инцко. Он је фактички обеснажио одлуке донесене у складу са изборним законом и израженом вољом једног народа, чиме се усложњавају политичке прилике на овим просторима.

Имајући у виду настале околности у Федерацији БиХ, поставља се питање када ће се и како формирати заједнички државни органи два ентитета – Парламентарна скупштина и Министарско веће БиХ. Сва републичка тела сада раде у техничким мандатима, у условима отежаног финансирања програмираних активности. Извесно је да ће се на избор скупштинске већине и нови персонални састав Министарског већа БиХ морати да причека све до лета, можда чак и дуже, јер је неопходно да се у међувремену среде политичке прилике у бошњачко-хрватском ентитету и изаберу легитимни представници сва три народа у заједничке органе државне власти.